

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB21

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 52.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb21-txt-shoot-id32f44496-85ec-4ac6-85b6-521d3ae02619.pdf> (tilgået 08. juni 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Martyren vil have at indtage en Position af et Par Point høiere end det Dygtigste det Bestaaende har; forsaavidt havde han det altsaa i sin Magt selv at blive Superlativet. Men dette gjør han ikke, han holder sig i ganske jævne Bestemmelser, han er saa godt som Ingenting, og skaffer saa i eetvæk Plads for Idealet, bringer dette i Erindring. Det generer; thi det Verdslighed vil er at den vil have Idealet bort. Den vil derfor ogsaa ansee det som et Slags Forræderie af en Saadan, at han istedetfor selv at blive Superlativet og saa lade Idealet fare, bestemmer sig selv at være saa godt som Ingenting, for blot at vise hvor høit Idealet ligger. Det er, msklig talt, et Forræderie, at Den der kan være N° 1 – og hvis han overtog at være det, saa satte han Kronen paa Relativiteterne og paa at det »til en vis Grad« er det Høieste, hvad der behager Kjød og Blod – at han bestemmer sig som N° 0 blot for at skaffe Plads for Idealet, hvorved han generer Relativiteterne, der ikke havde Noget mod at han for Alvor blev N° 1 (thi saa blev Relativiteterne Alvor) men har meget mod, at han, som de dog maa indrømme at staae over dem, at han bestemmer sig at være N° 0.